

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra Naar mangel hafuer tancke slig

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 4. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114470005024/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

<p>Om nogen Kommer i wort huus oc ieg er ey til stede Hun tier stille som en Mus 176 hand bydis ej til sæde Hun ved om ingen ting beskeed at gifue ret, oc høre Oc der med gaar hand vd fuld vred 180 Saa viss som hand var føre Huad schal ieg gjøre, schal ieg slaae? det gjør ieg icke gierne [12] Jeg faar dog at lad' Kieppen gaa 184 hun tor[d'] End samle hierne Er icke Sligt et Kedsom Spill Jo vist, det mangen trenger, det lucker mangens øyne til 188 Som vel kun[d'] lefuet lenger Men der imod faar mangen pris Som faar en Snidig quinde Der hafuer lærdt at vere viss 192 Oc hâr sin Julle-minde Mand seer at alting har sin tid at blande, brygg' og bagge Til sligt hun hafuer lært med flid 196 sin Tid J acht at tage Hun ved af bogen tid oc punct Naar Nattens Dronning Quelder, Naar gamelt Slagtis schal oc vngt 200 Naar gaassen fieder felder [13] Det er en hiertens lyst at hør' huor Just oc fix hun Regner Naar Solhuerf gaar, som schade gjør 204 Paa blegen, om det Regner hun skjøtter ingen Kierling snach Men sielf i bøger leder, Hun troer oc ingen <i>Almanac</i> 208 Som liuger meer En[d] Sæder, Hun ved paa fingre huer <i>Sententz</i> Som <i>Macer</i> oss beskriuer,</p>	<p>Mod Rossen Kolde Pestilentz 212 hun offte Raad vdgifuer Hun reder drick mod sting oc vred, oc Anden saadan plage, Som mangen af Bluferdighed 216 for lægen ej tør Klage Hun all sin Gierning saa forstaar at hende huer berømmer, [14] Sin Mand hun vnder øyne gaar 220 som det sig bør oc sømmer Naar hand er vnder tiden vred som sig vel titt kand hende Da bruger hun beskeedenhed 224 til vreden faar en Ende hun med fornufft oc god forstand hans hierte ved at vinde Huad vil ieg sige? Vel den Mand 228 som faar saa lærd en Quinde Lad vere, hun [e] Saadan lof oc titel kand begiere Som mangen faar, er dog vel grof, 232 hun faar dog Ross oc ære Huad loff fortiente <i>Theia</i> vel For Vers at schri[v'] oc dicte <i>Homere</i> Dig (oc det med schiell) 236 hun ingen fortrin vigte [15] Til <i>Carons</i> baad hun maatte gaa var dog kun vinter tiffue Og Neplig dem, huad meent du da? 240 haf[d'] hun ble[v'n] lenger i lifue. <i>Sulpitia</i> ieg maatte mig forwente vist en glosse Om ieg vil[d'] her forglemme dig 244 for kunst oc Dyd at Rosse; Enddog din schriff om Kierlighed oc Saadan tuctig brynde, Som ey forkrencher Erlighed</p>
---	---

248	Din lof kand best forkynde Den onde lyst du jager hen Som Sands oc Sind forblinder, Dig hur[d'] at læsse huer oc En		
252	oc helst hin vnge Quinder Dig <i>Martialis</i> i sin bog		
[16]	ret fin oc hellig kalder Er hand en[d] plump, hand der i dog		
256	fra Sandhed icke falder.		
	<i>Cleobuline</i> Lærd oc fin dig faar ieg oc at prisse <i>Cleobulus</i> var fader din		
260	En af de Greckers Visse, Sit Nafn oc Visdom hand dig gaff Du vi[d]st' det at formcere Din Jomfrudom dig fuld' i graf,		
264	Men ej din lof oc ære.		
	<i>Corinna</i> , schal ieg tie dig? Det vil sig ey bequemme Jeg kan ey noch for vndre mig		
268	Paa din forstand oc nemme Med <i>Pindaro</i> du [kunde] gaa i [Verse] Kamp oc vinde		
[17]	Den pris du wanst af kampen da		
272	den staar endnu til minde.		
	<i>Pytagoras</i> din Fader god, O <i>Dama</i> , <i>dammers</i> kronne For strecke been mot holde fod,		
276	Som ingen vil forskoone Men det var dig kun leeg oc schempt hans schriftter at forsuare, huad hand i sin tid hafde glemt,		
280	det Kunde du forklare Ret lige som den Klare Soel Er Andre stierne[r]s Herre,		
	Saa varst du paa din Faders stoel		
284	en deylig Soel oc Ærc Om nogen Jomfru nu om stund Saa døchtig Kunde vere		
[18]	Oc offentlig med Sæden Mund		
288	J skolen vilde lære Paa huad M[a]nner vort sind oc mod Skal settis ret i lafue oc huad for Nafn det høiest god?		
292	For alting bør at hafue Huad Aarsag er til Regn oc snee, til vinter oc til sommer, Oc huor fra Vejer oc torden schee		
296	oc Flod oc Ebbe Kommer, Huor af sig Jordens Klode vil Beuge tit oc Ryst[e] huad Soel oc Maanc tuinge til		
300	Dens schin oc liuss at miste Huad trenge, tillob oc [for ferd] mon der vel schulde vorde med ung oc gammel, leeg oc lærd		
304	Skuld' vrimble benck og borde		
[19]	Ja den tilform J Kroerhuuss var vandt at set[r'] oc søbe Skuld Kaste bretsplil Kort oc Krus oc hen til skolen løbe		
308	Slet ingen schulde vorde Keed, af læssning slig at høre, Det schulde synche dyber ned		
312	J hierne, Sind oc ørre End om der stod med prall oc [Prais] En Spruder oc En Sprader Som Kalder sig allene Viss oc Konstens oldefader		
316	Der taler ord som torden-Slag oc vil for ingen Vige, Som hand allen' forstod den sag oc ingen Var hans lige		
320			